

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.047 van 19 november 1998
in de zaak A. 52.933/VII-12.105.**

In zake : Frank SIMONS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Vidtstraat 62.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frank SIMONS
op 16 juli 1993 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van
Leefmilieu en Huisvesting van 4 juni 1993 waarbij zijn
beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige
deputatie van de provincieraad van Limburg van 18 no-
vember 1992 houdende de weigering van de vergunning aan
verzoeker om een inrichting gelegen te 3560 - Lummen,
Schuilenbroekstraat 6, uit te breiden ongegrond wordt
verklaard en de beroepen weigeringsbeslissing wordt
bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 2 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 25 augustus 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoeker, en van Advocaat F. DE BISSCHOP die, loco Advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat op de percelen gelegen te Lummen aan de Schuilenbroekstraat 6 een varkensbedrijf

uit. Verzoeker beschikt over een vergunning voor de exploitatie van 670 dieren tot 1 september 2011.

1.2. Op 24 juni 1992 vraagt verzoeker een milieuvergunning aan voor een uitbreiding van de inrichting tot in totaal 1.254 varkens.

De bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg weigert de vergunning in eerste aanleg op 18 november 1992.

1.3. Verzoeker tekent bij een ter post aangetekend schrijven van 23 december 1992 beroep aan tegen die weigeringsbeslissing.

Bij schrijven van 9 januari 1993 wordt aan verzoeker de ontvangst van het beroep op diezelfde datum van 9 januari 1993 meegedeeld en wordt het beroep ontvankelijk verklaard.

De nodige adviezen worden ingewonnen.

1.4. Bij het thans bestreden besluit van 4 juni 1993 wordt het hoger beroep van verzoekende partij ongegrond verklaard.

Dit besluit wordt ter kennis gebracht van verzoeker bij ter post aangetekend schrijven van 9 juni 1993, verzonden op 17 juni 1993.

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 23, § 2, 24, § 2 en 25, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) en van artikel 52, 5°, a) en b) van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van

het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I)

"Doordat het beroep bij de Vlaamse Executieve aangetekend werd verstuurd op 23 december 1992, en dus ontvangen werd op 24 december 1992 (zie bijgevoegde bevestiging van De Post dd. 15 juli 1993), en de bestreden beslissing pas dateert van 4 juni 1993.

En doordat het bestuur er in de bestreden beslissing verkeerdelijk van uitgaat dat de behandelingstermijn voor het beroep pas zou aanvangen op 5 januari 1993.

Terwijl het bestuur volgens vermelde bepalingen over een dwingende termijn van vijf maand, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het beroep, beschikt om over het beroep te oordelen, bij gebreke waarvan beroeper een stilzwijgende vergunning heeft bekomen.

En terwijl deze dwingende wettelijke termijn in elk geval overschreden is, daar de beslissing niet genomen is binnen deze termijn (24 december 1992 - 4 juni 1993), en zeker niet binnen de gestelde termijn aan beroeper genotificeerd werd (24 december 1992 - 18 juni 1993).

En terwijl de bijkomende termijn van tien dagen om de beslissing aan de aanvrager te notificeren zoals vermeld in artikel 52 sub 5^b van het Vlarembesluit van 6 februari 1991 tevens overschreden werd (4 juni 1993 - 18 juni 1993) (over het dwingende karakter van deze termijn zie R.v.St. n.v. Maes, nr. 43177, 3 juni 1993; R.v.St. bvba De Pijl, nr. 43462, 24 juni 1993; bvba Reno Amusement Park, nrs. 43463 en 43464, 24 juni 1993), en bovendien manifest onwettig is en met toepassing van artikel 107 van de Grondwet dient geweerd te worden, wegens strijdigheid met enerzijds de artikelen 23 § 2 en 25 § 1 van het milieuvergunningsdecreet en anderzijds artikel 24 § 2 van het milieuvergunningsdecreet, dat de Vlaamse Executieve enkel opdracht geeft om de modaliteiten te regelen van bekendmaking van het beroep, en niet de uitspraak ingevolge beroep.

En terwijl het omwille van de rechtszekerheid behoort deze manifest laattijdige beslissing uit het rechtsverkeer te verwijderen";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt als volgt :

"Ten onrechte gaat verzoeker ervan uit dat hij stilzwijgende vergunning heeft bekomen omdat het bestuur de termijn van vijf maanden te rekenen vanaf de ontvangst van het beroep zou hebben overschreden om over het beroep te oordelen.

De termijn van vijf maanden waarover het bestuur beschikt om over het beroep te oordelen vangt aan vanaf de ontvangst van het beroep.

Het beroep van verzoeker werd ontvangen en ontvankelijk verklaard op 5 januari 1993.

Kennis hiervan werd aan verzoeker gegeven door middel van een aangetekend schrijven dd. 9 januari 1993.

De bestreden beslissing dateert van 4 juni 1993, zijnde binnen de termijn van vijf maanden na ontvangst en ontvankelijkheidsverklaring van het beroep door het Bestuur Milieuvergunningen.

In casu kan verzoeker niet het vereiste belang aantonen, het eventueel nadeel dat hij zou hebben geleden door het feit dat de kennisgeving van de uitspraak van weigering van uitbreiding van zijn inrichting hem pas buiten de termijn van tien dagen na de uitspraak heeft bereikt, nl. pas op 18 juni 1993";

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord nogmaals tracht aan te tonen dat de datum van ontvangst van zijn beroepschrift wel degelijk 24 december 1992 is en herhaalt dat te rekenen vanaf die datum de beslissing van 4 juni 1993 buiten de voorgeschreven termijn van vijf maanden werd genomen en hem eveneens laattijdig werd betekend;

2.4.1. Overwegende dat artikel 23, § 2, van het milieuvergunningsdecreet bepaalt dat tegen elke beslissing der vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door de bestendige deputatie van de provincieraad beroep kan worden ingediend bij de Vlaamse Executieve, die uitspraak doet binnen een termijn van vijf maanden na ontvangst van het beroepschrift; dat artikel 25, § 1, van hetzelfde decreet bepaalt :

"Wanneer binnen de vastgestelde termijn geen uitspraak is gedaan, wordt de vergunning geacht te zijn bekomen en mag de exploitatie worden gestart mits eerbiediging van de algemene en de sectoriële voorwaarden indien in eerste aanleg de vergunning werd geweigerd of indien er geen uitspraak werd gedaan binnen de vastgestelde termijn";

2.4.2. Overwegende dat, aangezien het thans bestreden besluit op beroep van de aanvrager werd genomen na een weigering van de vergunning in eerste aanleg, de beslissingstermijn van vijf maanden gelet op

het in artikel 25, § 1, van het milieuvergunningsdecreet bepaalde, als een vervaltermijn moet worden aangemerkt;

2.4.3. Overwegende dat de verwerende partij zonder daartoe het bewijs te leveren, in haar memorie van antwoord poneert dat zij het beroepschrift pas ontvangen heeft op 5 januari 1993, zodat het bestreden besluit van 4 juni 1993 tijdig zou zijn genomen; dat, daartegenover, verzoeker bij zijn verzoekschrift tot annulatie een brief voegt van het postkantoor van Brussel 4 van 14 juli 1993, alsook een brief van het postkantoor van Lummen van 15 juli 1993; dat uit die stukken blijkt dat de door verzoeker op 23 december 1992 ter post aangetekende zending op 24 december 1992 aan AMINAL van het Ministerie van Leefmilieu werd uitgereikt; dat dienvolgens het als bewezen moet worden geacht dat de verwerende partij het beroepschrift op 24 december 1992 heeft ontvangen, zodat het besluit van 4 juni 1993 buiten de vervaltermijn van vijf maanden werd genomen en de vergunning moet worden geacht stilzwijgend te zijn verkregen; dat het middel in de aangegeven mate gegrond is; dat de grief van verzoeker dat ook de kennisgeving van het bestreden besluit laattijdig is gebeurd geen onderzoek behoeft, daar het gegrond bevinden ervan niet tot een ander resultaat kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 4 juni 1993 waarbij het beroep van Frank SIMONS, aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 18 november 1992 houdende de weigering van de vergunning aan verzoeker om een inrichting gelegen te 3560 - Lummen, Schuilenbroekstraat 6,

uit te breiden ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigeringsbeslissing wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november 1900 achtennegtig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.